Cultura i cafè

JOSEP CAMPMAJÓ

Que la Casa de Cultura faci 50 anys no és, per ser estrictes, una celebració estètica. Que esdevingui la bugia del motor cultural de la ciutat que fa més temps que funciona potser sí. El nom que van decidir convertir en segell identitari de l'espai m'ha semblat sempre carregat d'excessiva supèrbia. Com podria ser gosar anomenar un museu musical Casa de la cançó o a l'edifici consistorial Casa del poble. Potser perquè posant cognoms tan postmoderns a espais públics acceptem, sense voler, que a la resta de cases de la ciutat no cal que hi hagi cultura, cançons ni responsabilitat ciutadana.

Aquesta herència revolucionària és enganyosa però molt nostrada. Fa poc parlava amb una amiga sobre l'elegància postissa a la qual ens hem acostumat els gironins quan fem curt de càpsules de cafè i sortim ben proveïts d'una coneguda boutique que en ven. Semblem diferents, millors persones fins i tot, passejant carrer Santa Clara amunt, o avall, amb el sac de paper marró fosc farcit de cartrons amb noms d'aromes voluptuoses. I ens convertim en experts cretins quan la bossa fosca és l'excusa per encetar una conversa impúdica amb el conegut que ens acabem de trobar i que, ai las, no té cafetera de monodosi i encara tira de l'infatigable filtre de paper. Poques vegades ens passa el mateix quan sortim de la Casa de Cultura, a no ser que sigui per haver anat a la presentació del llibre d'algun prohom gironí convertida en l'anècdota social de la Girona Vella per unes hores. No som excessivament proclius a debatre sobre l'última lectura, el darrer assaig filosòfic consumit o al voltant de la darrera columna d'opinió, a no ser que sigui un punt irreverent.

Potser per tot això, encara, no ens molesta tenir una Casa de Cultura i estar pensant a fabricar una Casa de la Cançó. Per això o perquè consumim més cafè artificial que no pas cultura real.

Qui sap si, amb els canvis que anem fent en aquesta Girona d'excessius posats, d'aquí cinquanta anys celebrarem l'aniversari de la Casa del Cafè. Per mi, curtet i ensucrat.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/10/04/cultura-cafe/807470.html?utm_source=rss